

СПРАВА «ЛЕОНТЬЄВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF LEONTYEV AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 23249/14)

Стислий виклад рішення від 05 жовтня 2023 року

Справа заявників стосується житлового спору, а саме наявності у заявників права спільної сумісної власності на приміщення загального користування у будинку, в якому вони володіли квартирами. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на необґрунтованість або недостатню вмотивованість судового рішення. Суд нагадав, що відповідно до його тривалої та усталеної практики він не має діяти як суд четвертої інстанції, а тому не ставитиме під сумнів рішення національних судів за пунктом 1 статті 6 Конвенції, якщо тільки їхні висновки не вважаються свавільними або явно необґрунтованими. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд дійшов висновку, що національні суди не виконали свого обов'язку обґрунтувати свої рішення та не розглянули відповідні та важливі аргументи, висунуті заявниками. Зокрема, недоліком процесуального провадження Європейський суд визнав факт того, що Вищий спеціалізований суд з розгляду цивільних і кримінальних справ не прокоментував вирішальні висновки апеляційного суду та основні аргументи заявників щодо статусу приміщень як місць загального користування будинку та наявності у заявників права спільної сумісної власності на них. Як результат Європейський суд дійшов висновку, що заявники були позбавлені свого права на вмотивоване судові рішення, та констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. «Оголошує заяву прийнятною;
2. Постановляє, що ця заява свідчить про порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з необґрунтованістю або недостатньою вмотивованістю судового рішення;
3. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суму, зазначену в таблиці у додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».